

MOȘ TEACĂ

JURNAL ȚIȘIL ȘI CAZON

Fondat de ANTON BACALBAȘA

ABONAMENT:
10 LEI PE UN AN

DIRECTOR-PROPRIETAR: GEORGE RANETTI

ADMINISTRAȚIA
STRADA SĂRINDAR, 10

Explicație la pagina două.

Numărul de săptămîna trecută a fost primit de publicul cititorilor cu simpatie mai presus de așteptările noastre cele mai optimiste.

Mulțumind călduros numerelor următoare ai lui MOȘ TEACA, îi asigurăm că ne vom da toate silințele și vom face toate jertfele pentru ca acest ziar norocos — care a rezistat atîtor vicliș și chinuri crizei financiare — să-ți treacă din nou pămîntul său de mare tinăță.

CRIZA ȘI CONCURENȚA

Cea mai dezastruoasă consecință a crizei financiare ce ne bîntuie este — cum ar fi zis La Palisse — că n'aveam parale.

Dar mai e una tot așa de afurisită e concurența.

Concurența a existat în toate timpurile și la toate popoarele. Cain a omorît pe Abel, fiindcă fumul de la tîmîia ce-o ardea el se lăsa oblu în jos, pe cînd fumul de la tîmîia fratelui său se înalța drept către cer: o meschină chestie de tarabă.

În ziua de astăzi concurența nu devine cu moarte de om ca odinioară, dar e tot așa de înverșunată.

Cain a luat parul și-a ucis pe frate-su; din cauza concurenței el a comis un fratricid, său mai bine zis un *paricid* pentru că l'a omorît cu parul; iar azi negustorii noștri, mai civilizați, își dau unul altuia la cap cu firmele și cu reclamele.

Cunosc un negustor pe calea Rahovei care și-a pus, ca firmă „La Mielul”. Peste pușin, o prăvălie s'a deschis în fața lui „La Mielul”. Știi ce firmă și-a pus noua prăvălie?... „La Lupul”. A-dică, înțelegeți: noul comerciant a vrut să spună vizaviului său: lasă că te mîncă eu fript „La Mielul” cu „La Lupul” meu!

Acest soi de polemică prin firme este foarte întrebunțat în lumea comercială. Cînd veți vedea un magazin de manufactură cu firma „La paradisul familiilor”, să fiți siguri că, alături sau peste drum, veți vedea un altul cu firma „La soacra”. Cînd veți vedea la cutare drogherie un afiș cu litere d'un metru: „Luați hăpuri de doctorul Clitirovic supranumite și elixirul de viață”, pun rîmășag

că vizavi și-a instalat magazinul un decorator de pompe funebre. Acestea se petrec în timpuri normale, dar-mi-te în vreme de criză!

Atunci, concurența se transformă într'un adevărat război, crîncen, nemilosiv.

Ne mai avînd din belșug ce să mîncine, onorabili negustori se mîncina unii pe alții... Ce gustoaase ciorbe de burta... verde se consumă în vreme de criză!

De-o camdată concurența nu se manifestă sub această formă acută decît în sferile înalte ale comerțului. Să ne ferească Dumnezeu ca această pecingine să se întindă asupra tuturor claselor sociale.

Ar fi jalnic de tot să citim mîi ne-poimîne în gazete anunțuri ca acestea:

Notă! Notă! Notă!
NATACHE OLOGILA
singurul om care posedă un ochi de sticlă și
un cercei în ureche din aur
Acordă consultații în toate zilele la poartă
cea mare a Cîmpăgului. Pentru adevărat prețurile
pe jumătate.

Sau:

Nu dați de pomana deșt nenorocitel
TINCA CHILPIRGESCU
Orfand la etate de 15 ani
Cerșetoarea a Sursii Regale. Decorată cu ordi-
nului „Nicolescu Român”

Sau:

COSTICA HAIMANA
Bacalaureu în literă și științe
Se oferă să dea muștele afară din Cîmpăgii
îi condamnă mai avantajagose ca
ori-care altul

Mai bine milionari, decît s'ajun-
gem în halul asta!...

Tarascon

CHEȘTIA IMPRIMUTULUI

— Explicața gravarei de pe pag. 11. —

Visteria publică (o damă foarte publică dovada că-i goală) umbli cu cheta pe la diferiți consumatori și pretutindeni e tratată cu refuz.

— Bancher eșli tu înălțolanule? apostrofează șanteza scoasă din pepeni pe unul din cei de la masă.

— lu bancher; abîr, chînd vine la iu cu cheta, sînd artist, zic zou!

A apărut ediția H-a din poeziile lui dom' Paladu

DE INIMĂ ALBASTRĂ

Prețul 50 de bani. Un exemplar de lux, tipărit pe hîrtie veală cu o artă nemai pomenită, numai un leu. Exemplarele de lux nu se află de vînzare la librării și chioscuri, ci numai la directorul lui Moș Teaca.

O REFLECȚIE

A trecut două zile pînă cînd pompierii s'a reușos să localizeze focul din strada Lazăr.

Dacă în loc de pompieri ar fi chemat pe amicul Gusti de la Teatrul la locul sîcistrului, el l'ar fi localizat zăgumai deest. Cine-l mai meșter deest Gusti în localizări?

DON CĂPLAL CAROL

Am anunțat în numărul trecut că M. S. R., ca să înduplece pe Prințul Carol să ia niște doctorii căm amare, i-a spus:

— Dacă le ție te fac căprai! Prințul s'a supus și azi putem spune, fără teamă de a fi desmintiți, că a obținut gradul de căprai.

Ce va să zică nepotismul în armată! Iată cum se dau gradele!

Dacă M. S. R. ar fi fost un superior corect, ar fi dat orden scurt și coprinzător prințului Carol:

— Ia deșcă doftorii-alea că de unde nu te torn la fernali-cu că-țu-a spinare!

D r M. S. R. a preferat mai bine să comită un act de nepotism.

Si-acum, o să-l vedem ca mine pe don căplal Carol, călare pe-un cal de lemn, c'o sabie de tinichea în mînă, comă-dînd răcănilor:

— Stingă n'pe!... Zur!... Mă ala cu bacaloiat de te tusești în font? Nafula și papulii tu moștu! Iți deșfințee faluce nedetuplnatulă!...

Biden

BANCHETUL DIN BRĂILA

Manopera oculțiștilor. — La Belavista. — Independență ce sgarăd. — Un plan machiavelic. — Toastul d-lui Peride. — Concluzie.

Manopera oculțiștilor

D. Nicolae Fleva, cum așl citit prin gazete, a avut o primire strălucită la Brăila.

La Galașoculțiștilor încercat o manoperă frauduloasă. Ei au pus pe un domn Carnevalli să ridice un toaist pentru a apoi să poată spune la Voinja că manifestarea făcută ministrului de Carnaval e.

Sau înțeliat însă oculțiștii lui calculele lor meschine. Afară de sirenele vaporului d-lui Mendl, nimeni altui n'a mai îndrăznit să fiere la plecarea lui Fleva spre Brăila.

La Belavista

Ou această ocazie trebuie să spunem că d. Fleva, vizitind fabrica Belavista și întrebând pe proprietar cum stă cu deverul, acesta a răspuns:

— Domnule ministru, cât timp oculțiștii vor sta în opoziție, nu mă tem de faliment. Desfac oantități colosale de rahat.

Independență o sgarăd

La debarcaderul din Brăila s'a făcut d-lui ministru o primire mai călduroasă ca o blană de samur.

Deși amicul nostru Vlaicu „polițaiul modern” era prezent, totuși nimeni nu poate lipsina că entuziasmul cetățenilor era de comandă.

Comerțul Brăilean e emanant independent. O singură notă discordantă am observat: a luat parte la manifestații și d. Sgardell.

Cine dracu a mai văzut independență cu Sgardă.

Un plan machiavelic

Marele ban det despre care s'a vorbit atita s'a hat in sala Ralli. Nu întâmplarea a făcut ca să fie ales localul acesta pentru banchet, ci pur și simplu un plan machiavelic al d-lui Fleva. Intr'adevar, d-sa, observând ea de curând înființata asociație a comercianților pre-dată de d. Peride e la cușite cu camera de comerț a d-lui Nestor, și-a propus să le împace. Ei bine, acest scop a fost atins, ocl—dându-se banchetul la Ralli — vrând uerând cele două tab re dușmane s'au Realiat. După al zecelea toast, d-nii Peride și Nestor păreau doi osurâțel în luna de miere.

Toastul d-lui Peride

Fiind că veni vorba de toasturi, să nu uităm a releva importantul toast pronunțat de d. Peride.

Marele comerciant de cereale a spus în rezumat următoarele:

„Domnilor, voiți prosperitatea co-„merțului?”

„Bine că nu! Asta fise ca și „cum așa fi întrebate: mânănci calture „orz”? Da, Domnilor, vom să pro-„perăm, vom să eliminăm din sașu-„noștru pe toți negustorii ari umblă „ou șoaldă, adică să „legem grăul din „neghiuă. Țina asociației noastre e „lară ca lumina zilei: o vedeți dum-„nea-v. astră, o văț și ed.”

Mai bine decât așa nu putea să vorbească nici cel mai bun comerșant de cereale din lunc.

Concluzie

In sfârșit, ce să mai spunem? Orașul Brăila a fost la înălțime. Nici nu se putea să fie alt-fel, căci, în caz contrar, d. Fleva ar fi avut tot dreptul să-i strige:

— Brăio dragă, ești un adevărat port de căine!

Reporter

CRONICA MEDICALA

Un caz extraordinar

Facultatea de medicină din București a fost sesizată de un caz unic în felul lui.

Ținutul Ghiță Petrescu, torturat de-o acută durere de masele, a recurs la leacul foarte des întrebuințat: o bucată de bum bac limbată în coccină și vîrtă în maseasa găunoasă.

Ce se întâmplă? Peste noapte, nefericitul juze înghețe în sec, bumbacul alunecă și i se trege în gît.

Cu respirația aproape înecată, disperat, Ghiță Petrescu se deșteaptă din somn și e lărg în fugămare la cel mai apropiat doctor cernă în povestii jalnică întâmplare.

— Foarte bine, rise medicul (cu toate că în realitate era foarte rău) — voiți extrage imediat bumba ul ce ameoință să te asfire.

Pronunțind acele cuvinte care readuse speranța în sufletul amărit al pacientului, medicul se înarcă cu un cîrlig special în forma de igliță îl introduce în gîtul bolnavului și, se pregăti să tragă.

În acel moment însă, cuprins de durere, Ghiță Petrescu făcu o mișcare bruscă.

„În această cauză, mîna doctorului tremură și scapă cîrligul cu care, în reană cu bucată de bumbac, se duseră val-virtuți în stomacul nenorocitului.

Ce era de făcut ?

Un alt medic s'ar fi multumit să facă autopsia lui Ghiță Petrescu pentru că să și salveze instrumentul (se știe cit de costisitoare sînt uneltele medicale, de mult ori ele costă chiar... viața clienților).

Medicul de care vorbim, însă, avu o idee genială.

Ei administră îndată un drastic purgativ pacientului.

Ei lioe ?

Ei bine! pes e cinci minute, din combinația chimică a bumbacului și a cîrligului. Ghiță Petrescu dădu naștere unei prea frumoase pere hi de ciorapi de bumbac!

Cine nu crede n'are decît să se duca s'o vadă, într'o zi cînd o fi Muzeul închis.

Șander.

D-NA SAU D-RA NEAMȚI ȘI COPIL

Sub iscălitura doamnei saū domnișoarei (n'am onoarea) Luiza I. Neamțu, citese în *Universul* un foarte interesant articol intitulat: *Ce-i face pe copii să fie răd în ziua de azi.*

Scopul studinlui d-nei saū d-rei Luiza I. Neamțu e foarte moral și nobil. Din citirea lui se vede că autoarea este influențată de sănătoasa cultură nemțască, ceea ce nu ne surprinde, că nu de geaba o chia mă Neamțu.

Sîntem de perfect acord cu d-na saū d-ra Neamțu în ceea ce privește educația copiilor.

Voin și noi ca băeții și fetele noastre să nu-i vire degetele în nări cînd sînt musați în casă, să nu-și șteargă nasul cu mîncea hainei, să nu comită versuri saū alte lucruri de rușine.

Dar să ne dea voie colaboratoarea *Universului* să nu-i împărțăm părerea acolo unde zice:

„Aplicarea spre asumite vicieri ca beția, răutatea, capriciul, arșagul, desfrînarea, supărarea, etc., ce multe din ele se vad la cel mai mic copil încă din leagăn, nu e alt-ceva de cît o însoțire din partea părinților.”

Protestăm.

Supărarea, după cite știm noi, nu este un viciu și nici chiar un viciu.

Dață s'o supăra d-na saū d-ra Neamțu din pricina acestor inocente observațiuni ale noastre, noi nu ne-am permite nici-o dată să-i spunem că-i vițioasă.

Mai e ceva.

Colaboratoarea d-lui Cațavlanescu ține că beția și desfrînarea se vad la cei mai mulți copii desfășurîndu-se încă din leagăn.

Aici da, a brodit-o.

Vă asigur, domnilor, că am văzut cu ochii mei un copil de cinci luni fiind pelin de la Grancea cu biberonul, ceea ce probează că d-na saū d-ra Neamțu are dreptate cînd afirmă că copiii pot lua luleaua neamțului încă din leagăn.

Mai v'e pot spune că un mizerabil Scargulus în etate de un an și o lună era avar de desfrinat, încet să dedat asupra doicei sale la cea mai monstruoasă faptă, cum ar scrie un reporter romîn.

E trist dar adevărat.

S'au văzut copii de 2—3 ani beții morți la tunelul lui Mihăiță în societatea celor mai depravate femei. Ba încă, Lombrozo citează cazul aproape de necrezut al unu copile care, chiar în stare de fetus fiind, a fost constatat la naunța sînică pe viață pentru încest; și de rînișie și de disperare nefericitul s'a spînzurat de propriu-l cordoș ombilical.

Am putea cita la înfiinit asem-nea exponate carlihu-trează admirabil teorie d-nei saū d-rei Neamțu, dar ne oprim aici fiind-că, mărturisim, ne cuprînde desgustul și groaza în fața corupțiunei acestui secol muribund.

Catoana

DECLARAȚIA UNUI ȘTILP DE CAFENEA

Te-am văzut înția dată bind un jvarț la Edison
Și m'ai fermecat, copilă, cu divinul tău fason.
Aș fi dat un an din viață să fi fost atunci un țaj,
Mi-ar fi fost bacșis prea mare al cău zlimbet virginal.
Tu citeai *Fliegende Blätter*, eu jucam un ghiubahar;
Epiceul și surisu-ți așteptat-am în zadar!

O, de-al vrea femece scumpă ca să faci cu mine-o tablă,
Al vedea că n'ai de-aface cu un fraier sau o' rablă.
Aș da dubeș, aș da dubeș, în amorul meu profund,
N'aș da gheală nicl-odată și ți-aș face poartă 'n fund!

Sau bileard! La caramboluri nicl marcherul nu mă 'ntrece,
Dintr'odată sint în stare să fac chiar serul de zecă.
Hai copilă! Eu sint gata, uite-am pus mîna pe tac,
Doar să-i ung pluta cu cretă, nu cumva vr'un chix să fac.
Bila ta-i cu punctul negru, iar a mea e cea cu roșiu.
Joc de mult carambolașul, cam de cinic cu tata moșu.
Vin! Privește cu ce arăă bileți stăi să daă efecte
(Nu mi s'a 'ntîmplat odată cu să sotez soafe infecte);
Te-ojii juca numă 'n retrauri, numă 'n buzore malefeste;
In culcurei lungi prin bandă să nu scape prin ferestre;
In cît tu, cu frenezie, o să'ul strigi un „te admir!“
Pe cînd eu din nod voiu unge tacul meu cu tibișir!...

Romano

CHESTIA FEMINISTA

Mie unuia 'm'ă plăcut în tot-d'a-una ca damele să 'și vadă de menajul lor. Căci m'at-am zis:

Ce folos că cutare femece este admisă 'n sinul unei societăți savante, cînd cea societate savantă n'ar fi de loc bucuraoasă să fie admisă la sinul vătuit al cocosnel cu pricina?

Ce folos că cutare femece e bună de gură, cînd gura ei nu-i bună de sărutat?

Prefer de o mie de ori o femece care știe să facă cozonaci buni și copii frumoși, uncea care știe să facă numai versuri geniale.

Im' plac ciorapii negri, nu „les bas bleus!“ A, m'le groază de femeice despre care se spune:

— Știi? Madam Ionescu e o damă foarte serioasă; are mult fond și, în scris, o formă splendidă:

Slăbiți-mă cu fondul și cu forma lui Madam Ionescu, domnilor; lăudați-l fondurile, lăudați-l formele, asta o 'ntelege.

Cu riscul de a fi numit retrograd, vampir reacionar, hahaleră nedemnă de a vedea lumina secolului al nouăsprezecelea, mă declar contra așa zisei chestii feministe.

Nu admit ca femeea să se amestece unde nu-i fierbe oala, fiind-că în vremea asta oalele cari fierb la bucătărie dau în foc și bieții bărbați sint condamnați să mănînce ca vaș de lume.

Ce scofală ar fi pentru omenire, de

exemplu, dacă femeile-avocați ar avea dreptul să pledeze? O avocătoaică cu vino 'ncoace ar avea de cît să facă cu ochiul juraților sau o bezea președintelui, și criminalul cel mai fioros ar fi achitat.

Apoi justiție ar fi asta?

Sau, la gîndește-te tu avocata de sex masculin la cazul cînd soacra ta ar fi președintele tribunalului unde pledezi un proces gras. L'ai pierde la sigur! Ba încă poate te-al alegeși cu cite-va sgîrietură pe obraz drept chelțuvel de judecată.

Pufnesc de ris cînd văd cite o femece făcînd gălgăie să se deshințeze armata permanentă.

Mă prind p'un abonament la *Moș Teacă* că, a doua zi după proclamarea desarmării universale, aceleași teme cu idei înaintate arda jalbă la divan să se înfințeze larăși ofșeri!

Dezarmare! Dar ce ar deveni Madam Caliopei cînd iubitul lui Lungeanu „mon chior“ cum îl răsfață dumeae!—I ar lua statu arma?

Apropo de chestia feminista.

Citeam zilele acestea prin gazete că Madam Smara, vigoaroasa campioană a emancipării femeilor, a ținut la Roma discursuri teribile și că, în semn de admirație, ministrul Baccelli i-a scris în album ceva pa italianeste.

Vedeți, gentile citoare, unde dumea temisimul.

'Te silește să primești să-ți mîngălească albumul toate Baccellele!

Un sex unit

DUELUL CAPRI-SOLACOLU

Ați citit de sigur deja prin alte siare că un duel cu șabia a avut loc la Cotroceni, lângă Căpule, între d-nii G. N. Kapri și I. Solacolu.

Medical asistent era d. dr. Dona: D. Kapri a fost rănit la a doua reprisă *kaprivitor* la acest duel, pot să vă așăm *le primito* o rană de 5 centimetri în partea inferioară a antebrațului drept.

Subscrierul prevedea nua ca asta de 'nceput: D. dr. Dona a fost cu ghinion. Nu puteau oare combatanții să alegea un medic mai puțin fatalist?

Să vede că ni cumențam proverbul englezesc: *Timeo danas et Dona ferentes*.

Adică, pe românește:

Fiind-că mă tem de dandana, mă feresc de Dona!

Șatoriar

EXPOZIȚIA DE LA VĂCĂREȘTI

Er' am fost să vizitez expoziția care s'a deschis la penitenciarul Văcărești.

Trebuie să spun că eu insu-mi m'am expus la această expoziție... m'am expus să mă compromit în ochii publicului care m'a văzut intrînd pe poarta Văcăreștilor și și-o fi închipuit cine știe ce doamne fereste.

Dar nu mă căesc. Mai înțit, nu mă căesc fiind că nu sint față; ai doilea, pentru că am văzut acolo lucruri frumoase. Printre obiectele cari figură în expoziție am remarcat:

O poliță de 1000 de lei artistic plastografată de d. Vizantinescu fost casier de județ și actualment la Ocelea mari.

Un prea frumos cadavru umplut cu paie cu deosebite măestrie de d. Mărunțelu.

Timpla capelei din Paris lucrată de minori de la Mîslea. Pe timpla aceasta am observat un semn vinăt și un cucuț. Probabil, pe cînd lucra la ea, un mîmor, din obiectivnă, i-a tras un ghiont.

Un pahar pentru apă... de ar confecționat de d. Andronic.

Un articol pentru *Voința* scris de d. Mărgăriteșcu Delaocnelemari.

O țighepa spartă cu o abilitate remarcabilă de d. Jean Pipa.

În sfîrșit, ce să vă mai spun? expoziția aceasta este o adevărată minune.

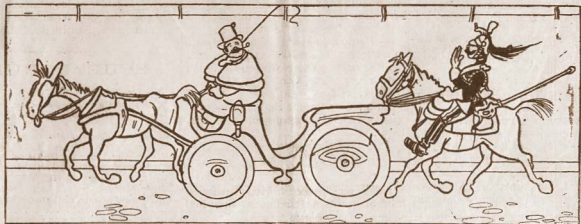
D-nii Rahtivan directorul penitențiarilor, d. Dumitrescu subdirectorul și d. Donescu directorul Văcăreștilor merita toate elogii noastre, cu atît mai mult cu cît avem plăcerea să-i înnumărăm printre abonații lui *Moș Teacă*.

Mie știți ce mi-a plăcut mai mult din toată expoziția?

Să vă spun drept:

Șampania și sandvițurile ce au fost servite cu multă gentilețereprezentanților presei. Cine m'o acuza pentru această preferință să la piatră și să arunce în mine, vorba lui Christos. Îl previu însă că, dacă mi-o sparge capul, riscă să colaboreze la succesul expoziției din Văcărești.

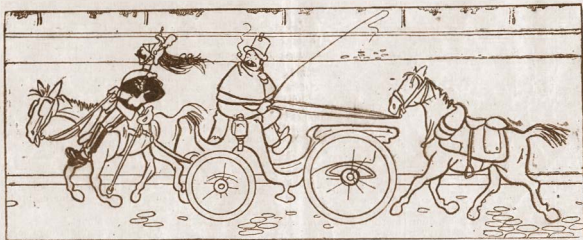
Cocariu

- Hei, bună ziua nene Ioniță, cam de mult nu ne-am mai văzut.
- Alivoar jandarule.
- Ha! să ne stropim colo 'n colț cu cite-un pelinaș nou.
- Haide poama neichi.

- Ti! că al dracului măi pișcă la limbă!
- Pa! că fuse muștar, nene Ioniță!
- Păcat că trebuie să ne despărțim așa de curina!
- Ce să-i faci? Datoria înaintea de toate!

- Să ne vedem în cinste nene Ioniță!
- Alivoar jandarule!

DINTR'UN ROMAN FOILETON

„Marchiul sprinzi scara de zid pentru a salva pe nevoroaice femele care și așteptă grozava moarte în mansarda ei săracă”
 „Din fericire, incendiul distrusese cu desăvârșire etajul I și II-lea, așa că marchiul nu mai avea de ureat decât etajul al III-lea ca să ajungă până la mansardă... Hana era scapată!”

CUM SE EVITĂ O PORCĂRIE

Cine n'a scris pornografi? Chiar marele Shakespeare în nemuritorarele lui tragedii are pasaje pe car, de sigur, englezii, cu cunoscuta lor pudicitate, le-au găsit foarte „shoking”.

Și cui nu-i plac pornografiile, bine înțelese cele subțiri, cele care nu te ducă prin trivialitatea lor?

Amicul meu S. nu face excepție de la regula generală. Se înnebunește după pornografia subțire.

Totuși, a fost un moment în viața lui când s'a simțit foarte ambarasat din cauza unei nevinovate pornografii.

Scena s'a petrecut acum citeva zile. Amicul meu S., admirator fanatic al poezilor lui dom' Paladu din volumul *De inimă albastră*, se găsea într'un salon unde se aflau și cucoane.

La un moment dat, S. scoase elegantul volumul din buzunar și zise:

— Dacă n'ajuzi citit volumul lui dom' Paladu nu știți nimic!

— A, zău, citește-ne ceva d-le S. răspunseră toate cucoanele în cor.

— Bucuroși. Pregătiți-ve să rideți! Vă citeșc una nostimă de tot.

Și amicul S. începu:

Azi madamo ț-am pus cruce
 Nu te...
 Aici S. se opri brusc din citanie și se făcu roșu ca o fecelă:

Un minut, două, S. tot nu continua interesanta lectură.

— Ce e domnule S. — întrebă una din cucoane — de ce te-ai opri?

— Pardon... nimic... urmez îndată... m'a intrerupt o afurisită de tuse...

Și S. începu să tușească cu o vădită ipocrizie.

Ce era sa facă bietul om?

Cum era cu puțință ca, în fața sexului frumos, să citească strofa lui dom' Paladu:

Azi madamo ț-am pus cruce
 Nu te izmeni n'zadar,
 N'am habar dacă te-oi duce...

Alivoro!

Sudori reci acoperău fruntea nefeicitului S. și tusea frauduloasă nu'l mai slăbea.

Poziția îi era, în adevăr, critică și delicată.

Cum să pronunțe el, într'un salon onorabil, în fața unor dame cu moravuri grele, nu ușoare, cum să pronunțe zic fatale cuvinte „nu te izmeni”?

Ce-ai fi făcut dumneavoastră în locul lui?

Ați fi trecut fără îndoială peste paginile cu pocinoșii și-ai fi cerut ertare doamnelor prezente:

— Scauți cucoanelor, dar nu pot să citeșc p'asta fiind că-i cam fără perdea.

Mijlocul este comod, dar din cale-afară banal.

Amicul meu S. a găsit altă soluție.

Du singele rețe pe care nici-odată nu'l perde în ocazii grave, el mai tuși de vre-o zece ori apoi, după o pauză penibilă de citeva minute, citi înainte:

Azi madamo ț-am pus cruce
 Nu te... inexprimabilă n'zadar
 N'am habar dacă te-oi duce...

Alivoro!

Ingeniosul S. descoperise o expresie foarte elegantă în locul democraticului „izmeni”, dar vai! cucoanele au priceput manopera și-au ris de s'au prăpădit.
 Coco.

SBURATORUL

„Vezi dom'le ce ma doare și ce mă chinuște
 Că, oit' te din zile nu pot — pardon — să es,
 M'a necer să stai la masă; dar, vai, nu-mi mai

„Nici făica, nici tocana, ce-mi dai all' data ghes”
 (priește)

„Of, dom'le, ce durere mă furnică prin apas
 Și cum mă'njunghie n' burtă, de parcă mă

„M'apn' așa cu tremur ș'ades pe nesplăte
 Mă tale-așa o gresă, c'ăși vrea să tot ienesc; i”
 (sfirșese)

„M'apn' așa cu tremur ș'ades pe nesplăte
 Mă tale-așa o gresă, c'ăși vrea să tot ienesc; i”
 (sfirșese)

„Spre doctor dom' Paladu cam ast-fel se jelește.
 Iar dincolo n' odote v'rea pot bătăbătii,
 Cu ciobari și cu leacuri desocăta pășărește
 Și'n șoapte toacă n'tr'una tot felul de draici.

„Vezi, sorco, zice una era ca o bomboană,
 Cînd a trecut draguțelul gătii și cu-amiro,
 Aves bezei la ghebe, pudrat ca o cozonac,
 Era, bată-i norocul, curat un făt-frumos”.

„Așa e, zice alta, ș'am de dom' Niță,
 Cînd l'am văzut la poartă cu Penes Imparat,
 Dar n'avea fondaș' roșă și d'ia, maiclița,
 S'a chinuște—acuma—, c'ă vezi, l'au deochiati”
 Marmayo

O CULME

Dramaturgul Sardou s'a otrăvit mincînd ciuperi.

Șiți care ar fi acum culmea schimbului de politețe?

Ca metropolitanul bucovinean Arcadie Ciupercoviță, să se otrăvească mincînd Sardele.

FOILETON TEATRAL

Săptămîna spectaculoasă. — Mounet-Sully. — Tudorașca Suțida. — Actul de orfe.

Iată — Teatru săd tripău?

Am avut o săptămîni spectaculoasă.

Dirigeiunea teatrului Național, — d-nii Haralamb Ghica și Sclintea G. Leaca — a vind în vădeta criza ce beatul piața comercială și piața teatrului, să luat deciziunea să dea o serie de spectacole populare cum să zic? — mai spectaculoase. Primul spectacol îl-a oferit l. sușd d director general.

Văzînd că traducerile lui Shakespeare nu-l mai fac celebru, d. Haralamb Ghica și-a amintit de cunoscuta arie din *Homel*:

Stău în stradă și mă mir

Și-mi dauă singur o Sekspir

și... și a comiș o scrisoare către xiarole din Capitală. Spectacolul nu a adus teatrului nici un beneficiu, afară de citeva cruci și de citeva dumezei din partea *Voieței Naționale*.

Criza nu a împedit pe public să meargă în număr mare și să apăsede pe Mounet-Sully la Teatru Liric. Incontestabil, Mounet-Sully e un mare artist și presa occidentală l-a recunoscut talentul. *Mop Teacă*, de și apare în Orient, nu contestează meritele decanului comediei franceze.

Un singur lucru regretăm: că marele artist ițiteșcă pe lăa de la Moș, carl săiără

elt îi ține gura (Otello) și își svot ochii ca să atragă public (Oedip-Rege) Dacă-i vorba pe aș, avem noi un artist național, a nume Mitică Sturdea, care e nelintroc pînă acum la înghitarea cîșilor aprizi și în scoaterea panglicilor pe nas. Și: slavă Momului, nu ne mai lăudăm aița cu el.

Mounet-Sully a jucat și la teatrul Național în nemuritorile tragedie a lui Corneille *Tudorașca Suțida*.

Nu stiu cine o și tradus în românește numele lui Corneille prin V. Tonescu și Ar. Marinescu. D. Sclintea G. Leaca, secretarul literar înștrăinat cu compunerea aștelor, ar putea să ne dea oare-carl explicații.

Și, pentru-că vrem vorba de explicații, am dori încă o lămurire.

Teatru Național, pentru care să lucrat Rosetti, Ion Gîmpășeanu, Golești, Măgariu și Brătianu, a degenerat într'un azil de infirmi, de văduve și de orfelină. Nu vorbesc de artiști însoptibili și de cele două *Arteze*, pe carl teatrul le-a moștenit de pe vrenturile ilustrului dămn Stănescu și pe carl direcțiile din toata timpurile le scoate merău la maidan, exhibîndu-le publicului ca pe un ce rar. D. Haralamb Ghica ar putea să se adreseze unul agentul marmayonice ca să sasse teatrul de cele două orfeline bîne. Intoligence filantropică, dar cu măsură.

Dar, în sfirșit, faptul e mai puțin grav de cît un altul petrecut chiar Marți seară și care pune vîrf tutulor infamilor, butulor dramelor și melodramelor văzute pînă în

present, la lumina rampei primei noastre seone.

D. Pău Alexandrescu, șeful poliției de siguranță, a făcut ieri seara o descenderie în localul din fața hotelului Continental. De cu ziuă, energicul șef primos o donut-tare anonimă cî o bandă de măturoi de cîrși își stabilise sediul de operați în localul condus de d. Haralamb Ghica și c'ă atrăsese în mrejele ei o sumă de minori.

Se zice chiar — știră nu e înod pe depun confirmată — că junele Sclintea G. Leaca nu e străin de această infamie.

Ceace dădea probabilități de adevăr denunțarii e și faptul că acum un an s'au dot a găsit în așale local o *Damă de cără*.

Vestea pîc în Capitală ca de un trăzet. Se vede că ne era dat să es bem și această *cupă*!

Am fost și noi la feta locului. Am surprins la masa verde o mulțime de luștori de cîrși și urmatorul dialog:

— Miserabil al tras peste cine!

— Nu croni, acelențuina. Îți aplic o peche de palm de auri cîrși în Giurgoa.

— Aha! înfame conte. Crezi că mă prodă? Voi Vidă buzunarul pînă la ultima piea.

— Fugi că Moor!

Ancheta continuă asupra acestei caoziale dramatice.

Sponsorii.

LA EXAMENUL DE DREPT

La examenul de drept constituțional:
Profesorul — Ce decizie este între Constituția engleză și cea franceză?
Studentul — ...
Profesorul — Constituția engleză e scrisă cu sine și cu veni și ...
Studentul — Cu cea franceză e scrisă cu cerneala.

MARION LA ACADEMIE

Să se facă așa cin' va minte:
 Marion, infamul Marion care refuză să ne dea gratis o bucată la *Mos Teacă*, și-a prezentat volumul lui *Viața la mahala* la unul din premiile Academiei. S'a urcat scroafa 'n copal!
 Dar, m'am luat urmei, de ce nu?
 Cum a premiat Academia pe un Delavrancea, de ce oare n'ar premia și pe un Delacoperativa d'ai noștri?
 Ne adresăm deci nemuritorilor barbați de la Academie și le tragem o gură ca la mlaia:
 — Măia de la aia! Să nu cum va să tratați pe Marion cu refuz că vă vârs mâțele!

Scritd-ne caște rinduri bine simțite, avem în față noastră ediția doua, ești zilele asta de sub presă. A retribuliv volum copios de mucatilită plaiavă al lui Marion.

De sigur, înt're noi și el este o preșapie pe care n'o poate umple toată fabrica de bere a lui madam Luther; Marion scrie pentru Nea Ghiță și coana Veta din Dobroteasa, iar noi pentru Monsieur Macchin și Midame Chose din înalta aristocrație. Marion este un bocciți lăutar de circumă, iar noi niște artiști cilibiți la Ciolac ce cîntă numai la Hugo și la Bodega.

Totuși, valoarea necontestată a volumului *Viața la Mahala*, ne silește să de-claram că de-am fi membri ai Academiei am vota cu amindouă minile pentru premieria lui, ba încă am pune și pe morți să voteze ca li primărie, numai băutura și iasă.

Mai mult: pe lângă premiu, am cere Academiei să servescă și o pensie alimentară amicului nostru Marion.

Și-acum, cînd amarătat ce vom noi, să arătăm și cum îi zice Marion din dibla lui afulristă.

Urte-o mostră faină de tot:

CAZAN IN CAZAN

Neno, neno, păcăto!... Cînto trimise la jama? Ai văzut ce și-a făcut *meșterababa*?
 Te-ai asură-t?
 Zău, lasă-mă să te cer nițel!
 Bine, 'mneata, om care știți să trăiești în-zăcior, ești poate să faci cutul? Iașă ceva?
 'Mneata. Cazan dib' tată 'n Rio, să poște

et te amestecă om moșii carl nu's de n-usul 'mneata?
 El, vez? Ca că cătat al găsit!
 Inteleș? Șă cacă omu chof! Da mai obiu, nu așa cum faci 'mneata.

Toate sînt cu rostul lor. Ce e mult nu place nimii la D-zed!

Ort aț vrut să fac furor unde arai ou Lintă?
 E drept că Lintă e noștimă și cu pică-țel! Ia pentu asta trebuia să faci baie de săr?

Bine are două ardea șu? Așa că te lua dracu? Te lua și încă bine!

Să mai poștești și la au dao'at dă meși, Nu, zău, să mai poștești!

Mie, omuia, nu-mi pare rău de ce ai pa-ții, tu-mi para de ciuim!
 Și, unia, să ai-tă dău priib, am să-ți trag un frecaț la gazetă! O! O! Aș te daă în vi-leag, ca să te știe lumea ce poamă mi-ești 'mneata.

Lasă, lasă! Nu mă mai ruga de geaba Ce an șis, e zie. Și uite o'o fac.

Șiți că și mișe undă e zăanaua. Numa de la Lintă, la Colentina.

Am fost și eu aiastării și m'au săturat, l'rea e facă fapozose. Mă dor gionetele și acu, Valeo! Vai de ale, sărăcile!

Ba fie ce-o fi, c'am vășut și ești multe ale! Zău, au văzut!

S'o iau însă d'a ongo ca să nu mă incuru. Măi premu, am vășut o stradă lungă-lungă și tu o mulțime de ciuim!

La toate circumiești astes, impodobite ou steaguri roșii, albe șau tricoloru! Lume aurogădie.

Io și coloa deștele întoreș într'una pe grădă, în cămășă de rebiocărd ori de pătian, iar făcdețel învrite la mămă-ligi tot una și una pentru păstrama cea grasă.

Ce mai păștăm! Iai însă grău apă numa cînd mă gîndim!

Lăsați din mahala aușin pâr.
 Trăgănd, afulrist! diu d'ibla, de jumă cîntăți pe grătar!

Cum aș fi jucat și ești! Da, de! 'Eram cu ceandă și nu puteam... Urît e să fi cu oandă! Nu poți să faci nimio. Bada vrei să potrec, să-ți lasi coada acasă cum am să fac ești de noi nainte!

El, și cum vă spuneam, neputînd juoa, m'au cîntă să văz omi pe taie vitele.

Am foga la Buzioic.
 Cum aș fi te duet aoolo, clad cîtești d'aupra portii!

Cine vine la Buzioic, trăgește cîntă noi mai mult!

Frumoasă zăaua. Zăidrio veche, faină de tot, lu' curte — mare și ourată ca în palmă — sînghi încredute ou păstramă.

Într'un colț, oburu în care nepropoștele vite fice așteptă moartea în fund d'ășă-cior unde se topeșu seul și se face ciriviri.

Luciu (care taie vitele) parlagit (care cară cioavirzele), pastu, magiiri (care făc păstramă), cazanții (care topeșu furioșe de coloa pînd coloa, strigîndu-se pe nume și cîcînd undă de la sîntul ou le treaba le treaba lor).

Po u pe care so tea bivoli și oole-l'uite cornute se apală rugulit după ție-coro lătere.

Nu s'a mai spun însă durn se taie, pentu că mi-e grodă!

Va spun numai atit eș am pretrecu de mijune la Buzioic.

Da, mă luaț cu vorba și uităi de nea Cazan.

P'e și neică!

— Uite! ou Lintă la *șbrășăști*? Ce fudul e! Mă, mă, mă! Nu'i mai dai de nas! S'a eșit scroafa în coșar, zău! Unde *șior-șior gîden* acum, parcă toată lumea e a lui. Uleo! uite! mă, are și *plîșuroi*, plezi-n'ă ochii să'i plîșuroșcă! S'u, cîi mare necaz s'au eșă pe păcătioș să'i! Auzi, 'mneata! Mă să făcut boier! A uitat rîșoul cîind i

nu dat nădrăți mei să'i poarte. Nici nu ma hăg în seama! Parcă eă i bag! O! O! 'd'oaș m'ar cădea în mină, cum? 'Ťaș cămăi eă!...

Ș'alte multe d'alde astea, am-estecate cu înjurături, țegăi potop din gura cîmătrului Neacșu care țăia în curte lîngă un cazan plin cu seă.

Cumătru Neacșu era *matosic* cum trebuș, e'Șia era ce aveva ou nea Cazan, care se plimba la brăt cu Lintă 'mnealou.

Ba'i să nu' l'ăgăd' seama, are praș m'at.

Îi dase omul nădrăți, ș'cu să făcea că nu' vede! Prea era prea!

Sîncele... ori vine... fie-berbe în cumătru de necaz.

Igi sînceș pumnii să nu' încabere. Nu putea face toată toaș aș și pîșuroș, căc, afulriste, s'apueșă să pîșuroșcă o pîdișoi lui nea Cazan pe cînd trecoa pe lîngă cumătru.

Betuli creștin, vazăndu-se la pămînt și cu *plîșuroș* eșt coloa, se sculă și v'ru să se supere, dar cumătru nu' detaș pa.

Se înfură d'ășa obrăncioș, și lundu' de turji pantelelor, îl arunca în cazau ou seă.

Ce-a mai șie cumătru de d'ăcia asta! A rîșu ou bebui și a fost foarte mulumit o' văzut pe Cazan în cazan.

Nu ești, zău, de mai țide cumătru că nouma e la duș.

BUGĂȘ ou înleștătoș pe d-mii l'brari și vizitatori de șiară șie provincie, să ne anunțe imediat de oșe foi să aș ne-sitate, pentu ca să nu se repete oșe ca n'a întimplat la precedentul nostru număr, cînd, neșid înștișăți, n'am putut face față sumarosoșlor cererii se n'a să'ă făcut.

UN REMEDIU SIGUR

!Somna se păgere într'un coșăpăntim de cîi. I pe l'bra Macurești, Iasi.

Personalități:
 D. Șforălia, senator } călători.
 D-ra Didina, feta hă }
 D. l'apugescu,
 D. Șforălia doarme într'un colț al compartimentului, ș'șoara Didina se vază de durere de masele. D. l'apugescu o privesțe fix:
D. l'apugescu: D-ra suferă de masele?

D-ra Didina: Da, domnule, îngrozitor!

D. l'apugescu: De mult d-șoară?

D-ra Didina: De trei zile mă chinuște. Am țos la Kibir, la Lempari, la Marțescu, la Marovici, pe la ței denișții americani și neamericani, dar de geaba.

D. l'apugescu: Ah domnișoară, eu am un remediu coltra tuturor durerilor!

D-ra Didina (emoționată): Spune-mi te rog d-le ce să fac?

(În vremea asta d. Șforălia se deșteșă pînă).

D. l'apugescu (cu gențile): Să depun o niță sărutare pe gingașul loc unde simțiți durerea.

(D-ra Didina se roșțeș ca racul).

D. Șforălia (frecățind se la ochi): Să d-ța crezi că remediu ăsta e bun?

D. l'apugescu: Fără îndoială.

D. Șforălia: Te rog atunc... ești sufer de hemoroid!

D. l'apugescu: ?!...

Ș. Anșu.

RECLAMA LUI DECARUSSO

Original Decarussio trio

— *Eccentrică vocală și muzicală* —

E bine să fi apropiat (așa mai spus) și alții: ești bani până și din piatră seacă, închirind pereți exteriori ai imobilelor tale pentru publicitatea prin afișe.

Cu toate acestea sînt oameni cari și fără să aibă așteptări de a plăti funcționarii și mijlocul să cîștige pară de pe urma publicității, între care este și unul dintre cei trei *Decarussio*, irezistibilă comică de la teatrul Boulevard *Decarussio* și-a căruia "sar zice mai bine *Decca*. Iată, să măcar *Decca*, italiana, a intrat în tratative cu *Asociația de publicitate din strada Decabal* și în cele din urmă, învoindu-se la preț, și-a înclinat pentru reclamă țurii pantalonilor, ulnicu areve asărmăniul cîntăre de străz.

De câte ori *Decarussio*, în obabaloasele lui mișcări, devine să stea cu, pardon, partea înclinată spre public, această citagă o reclamă cu litere mari, care se rasfășă albu pe cărămizii, pe partea cea mai deosebită (sînd că e cea mai "asezată") a persoanei *Clowvniului*.

Ce produs comercial credeți că recomandă țurii pantalonilor lui *Decarussio*? Vă așteptați, de sigur, să vă spun că ochelarii lui *Brühn*, sau ai lui *Menn*, sau mărfurile magazinului oriental *Djaburov*, sau măcar ceiu *Pegpo*??

Ei bine nu! Printre așemurii ironici a *Decarussio* țurii pantalonilor, posterului lui *Decarussio* recomandat ceva. Căro se întrebunțeară toamii la partea vicoasă, apa de gură *Odol*, al cărui depozit principal e la *Strada Suceavă*, din strada Academiei.

Așm ca în curtea expirînd contractul de închiriere dintre *Decarussio* și reprezentantul *Odolului*, se va ține licitație publică pentru darea în antrepriză a publicității pe pantalonii *Clowvniului*. Pulem prezice de pe acum că licitația se va adjuca asupra *Făcilor lactate Nestlé*, aliment complet pentru copii, săsă asupra restaurantului *Iordache Logescu*, care "și va afla în țe case seară menul pentru suflăe.

Alta donă, că *Decarussio* cere un preț exorbitant pentru darea în exploatare a fanoului năregărilor săsă, și e decise să, dacă nu i se va ea cel puțin o anumită sumă, să "și puie antipodul în gravă. În cazul a ceea, în locul ori cărei reclame, se va lua pentru citi pe contra-pagina *Clowvniului* — *Murcării spirit*.

Mulți se miră că *Clowvni Decarussio* sînt

atit de mușăși. Lucrul însă se explică cu prosoșină prin faptul că ei cîștesc pe *Moș Teacă* în mod regulat. Numălmunți cu atita, *Decarussio* d-lui *Haimovici* fac o activă propagandă și asupra publicului apocotier, înșina căruia se prosoșă înșind în mîna un sășu cu îndemnul: *cești Moș Teacă*.

Prezentul articol dovedește că nici măi nu sîntem necunoscători și că la reclamă răspundem cu rolamă.

Să sîreim printre întrebare: Ce ar fi dacă din greșală, și oomne le bon noi *Dagobert*, *Schmitzberg* (simpaticul administrator al teatrului), *Decarussio* și-ar îmbrica pantalonii pe *Manșarțelea*? Gredem că s'ar impune de urgență solimbarea a numelui print'urul oare să recomande berea de la *Carul cu bere*, sau *Capulele Săcol Săntol Brusă*.

Baraum.

IN CURÎND

va apărea

ALMANACHUL LUI "MOȘ TEACĂ"

O să ridem!..

● TELEGRAMĂ DIN ZIMNICEA

În ultimul moment primim următoarea telegramă din Zimnicea cîreia îi dam loc cu plăcere și cu litere mici.

Toamă acum mă întore din vizitație. Le sigur că cinești măl și fi scrit să nu mă vii nici odată. Dar ce ai venit! Parcă văd omu o să mă dea în țarbă alde *Nea Ieancu*, *Nea Iobre Calotescu* veteranul orașului, *Nea Iumitrache Ghiu*, *Aghel Mașu*, *Dob Vitor Mînea*, care tremă din *Giurgiu* unde e duș inu va trage osanale, și cel'alt, *Bar Iașă* nu e vîinic, și așa tot *Săh* sunt ea. Deș, voi începe în curînd "fucărcăndelele" mele corosponșente

Alivoran Șah

Abonamentul 10 lei pe an. Avis d-lor *Odol*, *Făcilor lactate*, *Iordache Ieancu*, *Menn*, *Brühn*, e totuți *Șah* ab. Ite.

CADAVRUL LUI HALERIU

Gazetele din Iași și după ele telegramele corespondenților specialiștinuțaseri, cu niște amănunte oribile că în pădurea de la *Dobrovăț* s'a găsit, mutilat și aproape necunoscut, cadavrul lui *Haleriu*, inspector silvic al așezămintelor sfîntului *Spiridon* din Iași.

Toată lumea care cunoscuse pe acest inginer iarnic, precept și chefliu a primit cu mlînire vestea acestui atroce sfîrșit de viață — numai, un epitrop, *cel mai mic*, n'a putut, cu toată osteneala ce 'și-a dat, să se întristeze de tragedia săvîrșiti în pădurea de la *Dobrovăț*.

Rudele mortului, incunostiințate prin fir special de aventura lui *Haleriu*, și-a luat merinde în traista, au coborît, cu pașus în regulă, trecătoare de la *Oituz*, și au pornit la Iași ca să facă de nouă zile răposatul.

La gară, pe cînd comisarul *Sion* se flicise, după obicei, în politețe perfide la adresa unei dudul vădure, jalnicii din *Ardeal* — se lovesc piept în piept, cînd coborău să tugă, cu mortul din pădure, care se întorea din inspecție.

— Noi! strigă unul din ceată, a cărul eșăului monumentală masca pe văduțul lui *Sion*.

— No, măi drace, oare tu ești ciufule?

— Văpo! răspunde *Haleriu*, așrit de a vedea *Transilvania* la două degete de *Respect General*.

— Tu-ți' ochi, minărule! exclamă printre lacrimi o femeie bătrînă și cade în brațele lui *Haleriu*.

— Mămică! răspunde silviculor și rămin cu toții împletți într'o îmbrățișare generală. Pruncii, însă rămășeșeră pe de lături și ne mai putînd prîdidi pînă la obrazul mortului, sarutai și ei pe unde ajungeau.

Și aș stat neamurile așa, clădărie, multă vreme, fiind că *Sion*, ocupat să facă amabiliții văduțiarci, n'avea vreme să intervie cu al său autoritar: „Circulați, domnilor!”

Trîziu, cînd aurora, cu degetelei sulemuite, bătea discreț în fereastra nopții, *Transilvania*, culcată la pînă pe pedalele de la *Bolta Rece*, cînta pe glas de psalm și cu acompaniament de diafragmă siluită, prohodul lui *Haleriu*: „Eu mă duc, codrul rămîne!”

Cînd a intrat *Păncu* dinmănea ca să facă țal, zece vii morți protestau în favoarea mortului viu din pădurea *Dobrovăț*.

Și toată lumea a primit cu bucurie vestea despre această fericită întorsătură — numai un epitrop, *cel mai mic*, n'a reușit, cu toată osteneala ce 'și-a dat, să se înveșelească de comedia de moravuri jucată în stabilimentul de la *Bolta Rece*.

Pop Retezanul

CALUL ȘI MĂGARUL

— Păvălă —

Arzinoșii I. Luca Ceragiile

Nebun, sălbatoc, fără frâu,
Prin arătură și prin grâu,
Pește livezi, peste câmpii,
Sărindărișoare și hotare
Și ganțuri largi și garduri vîl,
Fugea un cal, fugea mai tare
Ca vîntul prin pustii.

Subt el pămîntul tremura,
Și piatra arău scăpăra
Sclăntitor;
Dar el, în urgia unei finte
Pe care nimăi n'o vedea,
Fugea,
Fugea năimț,
Mai iute, tot mereu mai iute,
Perind că 'n tragicul lui șbor
Îl poartă aripi născute.

Dar în fantastici transport,
Fringîndu-și gîtul, cada mort.

Atunci, măgarul ce trecea
Încet, pe drum, împovărat,
Cu pasul rar și măsurat,
A exclamat:

— „Ce animal! I...
Și-a rîu, cu 'n rîu spirital,
— Ca rîul ori căru' măgar adevărat —
Și rîsul lui par'că zicea:

— „Eă bănuș de 'n nopot!
'Ce e-a- 'nșimplat! 'n ceavă:
'De ce n'a mers și el ca mioș
'Pe drumul cel bătu'?" —

Păvălă.

Cinecînt.

FĂRĂ SUPĂRĂRE!

— Monolog —

Sînt pușină aceia căr' ai trîstul
:umaj să se hazardeze ziua 'n-amiaza
mare pe vre-una din străzile Șelari,
Smărdan, Patria sau Lazăr. Noaptea,
mai merge, căci de la ora 9 cartierul
acesta devine mai pustiu decît unul
din acele întîmîrîri părăsine din o-
rașele moarte ale căror ruine înălță
sinistre pe pămîntul arid al deșertu-
lui Sahara. Doar șanțetea de la *Con-*
cordia dacă turbura din cînd în cînd
cu romanjurile ei de amor această
solemnă concordie peste care prive-
ghează ochii adormiți ai gardistului
de stradă.

Însă vai de acela care cutează să
treacă în timpul zilei prin susnumi-
tele străzi! Ziua, partea aceasta a ca-
pitalei este populată de o mulțime
de funcționari comerciali căr' se așin
în pragul prăvăliilor cu haine și în-
călămînte, de unde plîndeșc clienții
cum își plîndește tigrul prada.

Îndată ce un nenorocit, neștiutor
de nimic și cu zîmbetul inocenț pe
buze, a apucat să pue piciorul prin
aceste locuri, — este pierdut! Un
malmoderne...

amplioiat îl înhață de o mîna și îl
trage spre prăvălia juțnului său, pe
cînd un altul de vizavi, rivalizînd în
zela cu primul, îl trage de cea-laltă
mîna în direcția opusă. Cel l'alți
funcționari comerciali căr' se năpus-
tesc de la dreapta și de la stînga nu
mai pot apuca de cît cel mult picio-
ciarele nifericului trecător, bă
chiar adesea n'au parte nici de atît,
și trebuie să se mulțumească cu cite
un picior al fercîților posesori ai
membrelor cliențului.

Este rar ca o dată intrat în acest
cartier să ești din el tot așa cu mal veni-
tî. Cînd te trezești de partea cea
laltă, constai cu umire că ești
înțolit în haine not luate de la *En-*
glezlet de moulă, că ai în picioare ghe-
te de la *Bazarul de încălămînte*, iar pe
cap, în locul pălăriei tale Borsalino
de la Marcovici, porți o calabreă
de fetru la Jules Guerin, din ma-
gazinul *La pălăriea roșie* al d-lui D.
Nachmias. Cît despre vechile tale
straie, ele fac parte de un șfert de
ceas din averea inobilitară a lu ma-
dam Berger, proprietara magazinului
La ploșnița tricoloră din strada Lazăr.

* * *

Nu mai subsemnatul trec imun
prin aceste străzi fatale. Nu mi-e frî-
că nici măcar că o să mise dea îmbră-
cămînte în rate, — căci iată ce am
facut într'o zi:

Mergeam pe Șelari în jos, cînd de
o dată un vînzător, tușitat plînă a-
tuncia după ușa unui magazin cu
haine, îmi ești înaintea, îmi pusem în
în piept, și mă somă — pe tonul cel
mal politicoș posibil — să vizitez
magazinul:

— Poftim, d-le, numai să vedeți
:e marfă avem! Încercarea n'are su-
părare! Numai să vedeți, ca să vă
convîngeți!

Cu luciditatea de spirit pe care o
dă momentul de supremă primejdie,
înțelesul că ori ce rezistență este de
prisos, — mai ales că deja se repezea
spre mine o întreagă armată de vînz-
tători de la alte magazine rivale.

Răspunsul decî nu a aer încîntat:
— De ce nu?

Și intrai în prăvălie. Un vînzător
de grad superior mă luă în primire,
pe cînd cel-lalt se reinstală la postul
său de pîndă, atent la cel mai mic
zgomot de pași.

— Domnul dorește să vadă par-
desiurile noastre? mă întrebă o-
vînzătorul, înclinîndu-se înaintea
mea. Avem o marfă de Viena exce-
lентă: un șeviot englezesc, de lînă
curată și în desenuri și culorile cele

— De ce nu? răspunsul, și exami-
nat cu mult interes vre-o șapte spre
zece pardesiuire ce mi se aduse, în-
cercîndu-le rînd pe rînd, și făcînd
observațiile mele asupra diferitelor
defecte de croială.

— Care vă place din pardesiu-
rile astea?

— Păi... ăsta blemaresu 'mi-ar
place, dar 'sînt minceile prea largi.

— Nu face nimic. Se poate ajusta.
Vă rog așteptați puțin.

După zece minute, mi se aduse
pardesiuul ajustat. Îmi venea de mi-
nune.

— Și cît costă? Întrebat, privin-
du-mă cu multă satisfacție în oglîndă.

— Numai 59 de lei și 95 de bani...
pîndu d' stră!

— Așa? numai atît? făcui mirat,
dezbărcîndu-mă pardesiuul. Știu că
nu'l scump? Dar absolut de loc! un
adevărat chilipir! complimentele
mele, d-le. Îmi pare bine că am dat
peste un negustor cinstit care nu ia
ștaie pief de pe mușterii. Mă rog,
cum vă numiți?

— Leibovic.

— Rădulescu. Bunjur, domnule
Leibovic, și îmi pare bine de cu-
noștință.

— Cum... dar... pardesiuul... nu l
luați?

— De ce să-l iați?

— N'ajut vrut să-l cumpărati?

— Eă? Mă ferit D-zeu! Treceam
pe aici, și domnu de colo m'a po-
fîtuț să vin să încerc hînele d-ștre.
Sînt băiat gentil, nu'mi place să re-
fuz micul serviciu oamenilor, mai ales
că am fost invitat cu o amabilitate
extremă. Am intrat, am încercat, —
și nu'mi pare rău. Dacă voiți, sînt
gata să maf vin să încerc și miine.
Bunjur!

Se vede că mi s'a dus faima în tot
cartierul, căci de-atunci trec pe-aco-
lo de patru ori pe zi, și să mă bată
D-zeu dacă am cumpărat vre-o dată
măcar un nasture.

Păvălă.

JUNIMIȘTII DIN FOCSANI

Junimiști din Focșani ne roagă să a-
nușim că și-a constituit ast-fel comi-
tetul:

LuPu
Simișnescu
Macridescu
TanU
AdaMovic
EniBace
CotEscu
GhiJa

STAMBULOFF UCIS LA CALAFAT

— Interlocuți autentici meninți să restabilească
ambianța asupra morții eminentului muzicant
în istoria vechilor regiți Tulgari sub
măscă de „Lăcomărețul Sтамбуloff” —

De toate s'a ocupat până acuma Moș Teacă: de literatură, de teatru, de muzică, de militarism, de moșticizm țivil și cazon, de spiritizm, de gastroonomie, de ciclizm, de hippism, de spachidizim și de alte maladii. Singura Istoria, pe lângă o mulțime de alte științe, a rămas necultivată.

Ca să vedem cititorilor și cititoarelor că, de-aia e vorba la adică, sintem tari în Istorie ca și în toate științele, ne-am decis să dăm loc articolului de mai jos, care, de și nu e scris în stilul d-lor Urechii și Toaleuse, va contribui să aducă lumină nouă în istoria noastră a poporului de dincolo de Danubi:

E vorba de a se stabili — o dată pentru tot-dăuna și pentru ca Posteritatea să fie pe deplin lămurită — im-prejurarile în care a murit sau a fost asasinat decedatul bărbat de stat bulgar Sтамбуloff. Asupra morții acestuia, ca și asupra morții prințului Rudolf sau a d-soarei Aleva, sint o mulțime de versiuni, care, de cart mai demne de a figura „ca absolut sigure” în coloanele *Vestinei Naționale*.

După unii, Sтамбуloff a fost cioprit pe strada cea mai frecventată a Sofiei de niște oameni care să dispără în localul poliției spre a nu l'a se da de urmă; după alții, Sтамбуloff a fost împușcat sau a murit în urma o-perației ce a suferit la niște băături.

Un smgur lucru e sigur și asupra lui toată lumea este de acord: Sтамбуloff a murit și din momentul morții nu a mai dat nici un semn de viață.

Nu ne rămâne deci de cât să lămurim primul punct, adică felul și împrejurările morții.

■ În versiunile înregistrate mai sus Bălan s'allegeă! Noi nu le putem da crezământ și de aceea dăm una nouă, cea mai verosimilă și asupra căreia desfidem să fim desmînțiți.

● Orașul Calafat scăpase vara trecută de epidemie. Febra tifoidă și scarlatina îl boicotaseră. În ciuda medicilor și a farmacistului din localitate. În schimb, orașul Calafat găzduia de câte-vale zile trupa eminentului artist Popescu, care dădea reprezentații în curtea, pardon grădina unui hotel.

Nu prea făcea afaceri splendide trupa eminentului actiș dramatic Popescu și de aceea tinerii gaști căni suferăse, pe lângă lipsa de talent, și de lipsa de sume.

Un avans de câți-va lei era o himeră. Directorul trupei, eminentul artist dramatic Popescu, se arăta mai crud de a un intrigant dintr-o dramă, față de săntările legăștilor. Amenințăările cre-

ditorilor n'ul speriau. Văzuse el altele și mai grozave de când se devotase carierei dramatice ambulante.

■ Întră era și junele Amedeu, artist de la Teatrul Național din București, unde se prezintase în mai multe rânduri fără să fie însă primit.

Amedeu avea specialitatea rolurilor de primii și secunzii amorezi, primii și secunzii intriganți, de regi, de bandiți, de lachei și, la nevoie, juca și roluri de fete naive, ingenuități cum se zice la teatru.

Absorbit de preocupările lui artistice, Amedeu plutea în sfere înalte, profesind cel mai mare dispreț pentru mașina de tuns și, mai ales, pentru creditori, — fiindcă prozaice, cari nu cunose în lumea asta de cât pe datornici. Ca și cei-alți tineri artiști din trupa eminentului director Popescu, Amedeu era și el în așteptarea unui avans, care uitase să mai vie. Recursesela toate mijloacele posibile și imposibile, la toate argumentele pe cari retorica le-a inventat de la Demostene și până în zilele noastre, doar — doar — putea să smulgă ceva sune din casa de bană a teatrului.

Zadarnică trudă.

Ce să facă? Ce să facă?

● Idee poznașă îl trăzni în partea corpului acoperită de părul care nu cunoscuse răceala cadaverică a mașinei de tuns. Amedeu se decise să-și pue în aplicare năstrușnica-i idee chiar la prima reprezentăție ce urma să se dea. „Inveinibilul director, eminentul artist Popescu, va trebui să cedeze”, își zicea Amedeu, zimbînd mefistofelic pe sub mastața ce nu avea.

Venise în fine și seara fatală a executării planului.

■ Se juca *Asasinarea lui Sтамбуloff*, mare tragicomedie în cinci acte și 17 tablouri, afară de moonloagele spuse între acte.

Titlul piesei atrăsese numeroși bulgari, țivilii și ofișeri, din Vidin.

Grădina teatrului se umplera mereu. Primarul, sub-prefectul, polițaiul, comisarul, pomonțicul, — toți cu familiile familia capelmaistrului muzicii, familia tuturor muzicanților, prietenii a-rtiștilor, nudele antreprenorului, plus toți pasagerii de la hotel umpleau băncile însă nu și casa teatrului. Toți aceștia erau favoriții, cari onorau trupa eminentului director Popescu cu... prezența lor.

Treceam repede peste primele patru acte și ajungem la actual al cincilea, în care eminentul Popescu, bandit de al opozitei, trebuia să asasineze pe Sтамбуloff, — pe Amedeu adică.

Tupilat în desul unei culise, banditul Popescu — adică așa vine vorba — pîndia pe Sтамбуloff. Cînd acesta a-pără pe scenă se auzi o detunătură și... și Sтамбуloff, în loc să cadă în nesimțire, se repezi la Popescu, îl seosese afară dintre culise și începu o luptă strășină în tăcere.

■ În public, groaza era de nedescris. Acest sfîrșit intrigase și mai mult pe spectatori, cari se așteptau ca Sтамбуloff să sucumbe sub lovitura lașă a dusmanilor săi.

— Mizerabile, murmură cu voce stînsă eminentul director, ce-nsemnează asta? Mă faci de rușine! Mă compromiți!

— Nu te las, plină ce n-urmi promițiți oșin un avans, — replică Amedeu rîzînd satisfăcut.

— Secleratare mori sau te dau a-fară din trupă!...

Spectatorii, plietisii și această luptă, începură să dea semne de neliniște. Succesul era perdut!

Eminentul artist dramatic Popescu cu simțul practic caracteristic comercianților ambulanti!, pricepu că ori-ce rezistență i-ar putea fi fatală.

— Jur solemn că-ți avansez 20 le, după spectacol, dar mori, mișelule, mori!...

Cu minile crispate de sacoul eminentului director, Amedeu căzu pe spate, scoteșî un lung și dureros oftat. În mijloc unei furtuni de aplauze și de strigăte de bravo...

Istoria se sfîrșește aci.

Posteritatea va trage consecințe și va restabili adevărul asupra morții lui Sтамбуloff, guilamăță bărbat de stat al vecinilor noștri bulgari.

Don Rodrigo.

POȘTA BEDAȚINI

Agar. — Prima nu oum-va e tradusă sau a mai fost publicată unde-va? A doua e slabă. Centinusti.

Schopca. — Moș Teacă! sintrat într-o eră nouă, cum vedeți, deci tot ce s'a făcut sau s'a promia în trecut se consideră o nul și nevănit. Trimeteți altele noui.

Moroș. Brăila. — În numărul următor.
Sap. — De o candidă numai promiteți. Cura!

Saty. Vaslui. — Nu-i destul să fie înțeleși în jovalitate, trebuie să vă pricepem și noi. Acesta pentru o să nu se storoace în co-responsabile lurră scriboșar săd inalte pro-lete la adresa familiilor oncrabile. Talent aveți, rămne numai să vă onformaliți acestui ordin de zi.

Pomplie. — „Funcționarul romîn” — bucată d-v — îl mai lipsește oeva ca să fie avansat la rangul de articol în *Moș Teacă* încercați altceva.

Mirște. Ploștii. — Citiți răspunsel dat lui Saty.

Sub. — Scurte și cu mișă să fie.
Don samiro. — Nu le-am examinat pînă acum. Sperăm să putem face ceva, o proșă mai ales.

Un editur. Ploștii. — Cu toată modestia ce ne oncrărează, trebuie să vă spuna că nu l' nimic comun între distinsul nostru colaborator *Romoș* și domnul da care ne vorbiți; așa că nu vă putem da informația ce ne cereți.

C. St. & L. Mao. gara Buză. — Mersi pentru *Brăileșul*.

Tică Chimpe. — Corespondența am amnat-o de o oră ce în numărul acesta am altceva din lași.

Skilău & Cio. Craiova. — Prea triviali.

STANISLAV CIHOSKY

Deputat, avocat

Bulev. Pake No. 2.

THEODOR MAROVICI

DENTIST

Strada Știrbey-Vodă No. 30.

Dr. I. MENDONIDI

— 10, Strada Științei, 10 —

AL. IONESCU

frățer

Bulevardul Elisabeta, (în fața palatului Eforiei)

GRIGORE RADULESCU

Avocat al Băncii Poporului

ROMULUS BOLINTINEANU

AVOCAT

Ploiești

Consultații de la ora 4—6 p. m.

70, Știrbey-Vodă

Pelin și vin nouBere specială blondă și neagră

EFTIN ȘI BUNI!

BERARIA COOPERATIVA

PIAȚA TEATRULUI ÎN FOSTA COFETĂRIE FIALKOWSKY

EFTIN ȘI BUNI!

Șuncă de Sinaia și PragaSandviciuri, unt, brânzeturi*S'a pus sub presă ediția II-a din***VIAȚA LA MAHALA**nuvele de **MARION****I. M. DUMITRESCU**

AVOCAT

Hotel Continental

*Vreți să mîncați bine și cu puțin bani ?***RESTAURANTUL MITICĂ GEORGESCU***este singurul care oferă aceste avantaje.*

Adresa : Strada Cîmpineanu, lângă Teatru.

I. ADLER

CROITOR BĂRBĂTESC

Strada Smărdan.

LA MAGAZINUL

GRANCEA ȘI STĂNESCU

CALEA VICTORIEI

se găsesc

IȚRE ȘI STEIDII prouspete**COFETĂRIA TANĂSESCU**

Via-a-via de palatul Băilor Eforiei

Tot-d'a-una bine asortată. — Primește
oameni pentru logodne, nunți
și serate.

— PREȚURI MODERATE —

MASINE AGRICOLE și INDUSTRIALE
WATSON & YOUELL
 14, STR. ACADEMIEI 10. BUCUREȘTI 14. 14, STR. ACADEMIEI 14.
 GALATZ și BRAILA
 STR. PORTULUI STR. REGALA

Une dorote să cumpere sau
 să închirieze un
PIANO SAU PIANINĂ

de calitate superioară și po-preț
 puțin, precum și ou condiții nfa-
 vantioase de plată, să se adre-
 ceze la Magazinul de Fiețe B. Sa-
 mita, București, bulevardul Elisabeta
 No. 5 (Băia Eforie), și de sigur, va
 pe deplina mulțumit.

C. SCHULDER

AGENT DE PUBLICITATE

— București, Strada Traian 18.

D. ADANIA

AGENT DE PUBLICITATE

— București, 50, Strada Carol I No. 50.

E. MELBER

AGENT DE PUBLICITATE

— București, 179, Calea Moșilor, 179.

VINUL BEEF LAVOIX

pregătit de către domnul Pilet din Paris, cu hană de carne
 quinquina și fosfat de calciu. Acest vin care în Franța este pro-
 tejă de către corpul medical, este indispensabil în formațiunea și
 nutrițiunea sânilor, nervilor și a sârmelor musculare. Vinul Beef
 Lavoix este un adevărat aliment, și reprezintă valoarea a 50
 grame de carne prin o jumătate pahar de vin. El pe lângă că
 este foarte ușor digerabil, este indispensabil auzenților și perso-
 nelor vrituale

Intreposeți: Avenue Victoria 5, la Paris. Detalii: la farmacia
 Brass, Altin, Roșu, Thüringer, și la toate farmaciile din țară.

BISCUȚII D-RULUI OLLIVIER DIN PARIS

Vindecarea radicală a boalelor sifilitice recente sau învechite
 la bărbați, femei și copii. Academia Națională de medicină
 din Paris a declarat în raportul său către guvernul francez că
 Biscuții Ollivier pot aduce mari folosuri omenilor. Biscuții Oli-
 vier sînt singurii care au fost aprobați de Academia și medicina

și singurii care sînt primiți o recomandare națională de 24.000 lei.
 Biscuții Ollivier sînt aprobați în toate spitalele din Paris.
 Tratamentele igienice, rapide și economice.

Intreposeți general: Str. Rivoli 38, în Paris. În detalii: farma-
 cie Brus, Altin, Roșu, Thüringer, și la toate farmaciile din țară

**'DEBILITATEA ANEMIA-
 BOLELE COPILĂRIEI
 sunt combătute cu labandă prin
 FUCOGLYCINA GRESSY**

Acest Sirop, plăcut la gust, are cedează proprietăți
 ca Utețul de Ficat de Morun.
 LE FERDRIEL & Co, Paris.

I. A. STERN

AGENT DE PUBLICITATE

str. Selyvopolos 15, (Palatul Dacia)

Eugeniu Behles

REPRESENTANT ȘI DEPOSITAR GENERAL AL RENUMITEI FABRICI TH. FLOTHER

Societate pe Acțiuni din GASSEN (Germania)

București, Strada Băbescu-Vodă, 1 și 3 (în dosul Așez. Brincoveneghi)

Filiale: CRAIOVA, Strada Copălniceanu, 5. — BRAILA, Bulevardul Cuza. — CONSTANȚA, Strada Carol I și VARNA (Bulgaria)

CEL MAI MARE DEPOZIT DIN TÔTĂ TARA DE TOT FELUL DE

MASINE SI UNELTE
AGRICOLE SI INDUSTRIALE

Peste 110 Garnituri de Treccat din renumita Fabrică TH. FLÔTHER vindute ultimul an în România
 Peste 1000 Secertori „Johnston” vindute anul trecut în România.

— Garanție absolută pentru buna funcționare și materialul solid al tuturor Mașinelor —

Tipografia „Dreptatea” strada Sărindar 1c. București